

нѣкой бѣга, ще знаете, че той се намира предъ нѣкаква опасностъ и се страхува да не пострада. Значи, бѣгането е въ зависимость отъ страха. Колкото е по-голѣмъ страхътъ, толкова и бѣгането е по-силно. Учени-тѣ казватъ, че нѣкога движението на земята е било по-голѣмо отъ сегашното. Оттукъ може да се извади заключението, че нѣкога, въ далечното минало, земята е преживяла голѣмъ страхъ, отъ който днесъ се е освободила. Колкото по-голѣмъ е страхътъ на нѣкое тѣло, толкова по-голѣмо е неговото движение. Обаче, движението на това тѣло не може да бѣде безпредѣлно. Ще дойде моментъ, когато силата, енергията, която кара тѣлото да се движи, ще се преустанови, и то ще спре. Колкото е по-голѣмъ страхътъ, толкова по-малко работи разсѣдѣкътъ въ човѣка. Щомъ разсѣдѣкътъ се увеличава, страхътъ се намалява.

И тъй, нещастията, катастрофитѣ въ живота на хората се дължатъ на обстоятелството, че тѣ сж построили кжщитѣ си близо до рѣката: едни сж по-близо, други — по-далечъ. Въ случай на наводнение, първитѣ ще пострадатъ повече, а вторитѣ — по-малко. Щомъ се стопятъ снѣговетѣ, и наводнението престава, но разрушенията не могатъ веднага да се поправятъ. Едва се поправятъ разрушенията, следната година иде ново наводнение. — Какво трѣбва да се направи, за да се избегнатъ тия нещастия? — Много про-